

புலிகள் - ஸ்ரீலங்கா அரசு
பேச்சுவார்த்தை

1) Mrs. Anthoni Raju Raja
Rajani Raja
Rajani Raja
2) Mrs. Anthoni Raja
Rajani Raja Raja Raja

RAYA

87 RUE DE COLOMBES
92600 ANTIERES SUR -
SEINE ; FRANCE

விடுதலைப் புலிகளின்

ராஜதந்திர நடவடிக்கை

படிப்பகம்

சென்னை
பெரியகோட்டை
பெரியகோட்டை
பெரியகோட்டை

விடுதலைப் புலிகள் - ஸ்ரீலங்கா அரசு பேச்சுவார்த்தைகள் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் ஆழமான திருப்பங்களை ஏற்படுத்தக் கூடிய ஒரு சிறந்த ராஜதந்திர நடவடிக்கையாக அமைகின்றது. ஆனால் இப்பேச்சுவார்த்தைகள் தொடர்பாக தமிழ்பேசும் மக்களில் சிலரிற்கு சில சந்தேகங்களும் குழப்பங்களும் ஏற்படுவதற்கான சூழ்நிலைகள் காணப்படுகின்றன, பின்வரும் வினாக்களின் அடிப்படையில் இவை ஏற்படலாம்

1. இனவாத அரசான ஸ்ரீலங்கா அரசுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தலாமா?
2. ஸ்ரீலங்கா அரசு தமிழ் பேசும் மக்களிற்கு உரிமைகளை வழங்குமா?
3. இந்தியாவின் முற்றுமுழுதாகப் பகைக்கலாமா?
4. இந்தியா வெளியேறிய பின் ஸ்ரீலங்கா ராணுவம் தமிழ் பேசும் மக்களிற்கு எதிராக இனப்படுகொலைகளை மேற்கொள்ளுமானால் என்ன செய்வது?

இத்தகைய வினாக்கள் வரலாற்றுப்படிப்பினை காரணமாக எழுவது இயல்பானதே. இன்றைய காலகட்டத்தில் இவற்றிற்கான விளக்கங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் மிக அவசியமானது.

1. இனவாத அரசுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தலாமா?

இன்று விடுதலைப் புலிகள் சிங்கள அரசுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதை சர்வதேச நிலைமைகளுடன் இணைத்து நோக்கினாலே இக்குழப்பத்திற்கான தெளிவினைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். இன்று சர்வதேச அரசுக்கில் முரண்பாடுகளை பேசித்தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்னும் கருத்து மேலோங்கி வளர்ந்து வருகின்றது. இக்கருத்தின் வளர்ச்சிப் போக்கில், எவர்கள் பேச்சுக்கள் மூலம் முரண்பாடுகளை தீர்த்துக்கொள்வதற்கு கூடுதலான முன்னெடுப்புக்களைச் செய்கின்றார்களோ, அல்லது அவ்வாறு செய்வதாகக் காட்டிக்கொள்கின்றார்களோ அவர்களே சர்வதேச ஆதரவினையும் அனுதாபத்தினையும் தப்பக்கம் திருப்பிக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமை உருவாகியுள்ளது. நாடுகளுக்கிடையேயான பிரச்சினையாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது ஒரு நாட்டுக்குள்ளேயான

தேசிய இனப்பிரச்சினையாகவோ, அல்லது வர்க்கப்பிரச்சினையாகவோ இருந்தாலும் சரி அப்பிரச்சினைகளுடன் தொடர்புபட்ட தரப்பினர் இந்த சர்வதேச அழுத்தத்திற்கு முகம்கொடுக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளனர். இத்தகைய ஒரு சூழ்நிலையும் தான் எதிரும் புதிருமான அமெரிக்க சோவியத் அரசுகளும் ஆயுதக்குறைப்பு தொடர்பான பேச்சுக்களை நடத்த வேண்டிய நிலைமையினை ஏற்படுத்தியது எனலாம். (இப்பேச்சுக்களிற்கு இவ்விரு வல்லரசுகளினது நலன்களும் காரணமாக அமைந்துள்ளன). முற்போக்கு சோசலிச கொள்கைகளைப் பின்பற்றுவதாகக் கருதப்படும் சோவியத் யூனியன், (சோவியத் யூனியனின் சோசலிசக் கொள்கைகள் விமர்சனத்திற்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றன என்பதும் இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டியது). சர்வதேச பயங்கரவாதத்தின் சூத்திரதாரியாகக் கருதப்படும் அமெரிக்காவுடன் பேச்சுக்கள் நடத்தலாமா என்ற கேள்வியே எழாதவகையில் இப்பேச்சுவார்த்தைகள் உலக அரங்கில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன.

மேலும், குறிப்பாக தேசிய இனப்பிரச்சனைக்கு தீர்வாக தனிநாடு கோரி போராடும் போராட்ட சக்திகளை 'பிரச்சனையை பேசித்தீர்த்தல்' எனும் அடிப்படையில் அமைந்த சர்வதேச அழுத்தம் வெகுவாகப் பாதிக்கின்றது எந்தவித பேச்சுவார்த்தைகளையும் நிராகரித்து தத்தமது மக்களிற்கான போராட்டத்தை முன்னெடுக்க முடியாத நிலைமை உலகின் பல்வேறு போராட்டச்சக்திகளிற்கும் உருவாகியுள்ளது. இஸ்ரவேல் என்ற நாடு இருப்பதையே எதிர்த்துவந்த பலஸ்தீன விடுதலை இயக்கம் இன்று இஸ்ரேலின் இருப்பிற்கு அங்கீகாரம் அளித்து விட்டு, பலஸ்தீன அரசினைப் பிரகடனப்படுத்திய தோடு இஸ்ரேலினால் கைப்பற்றப்பட்டிருக்கும் அரபுப் பிரதேசங்களிற்கும் உரிமைகோரி, இது தொடர் பாக இஸ்ரேலுடனும் பேச்சுவார்த்தை நடத்த தயாராகி இருப்பது ஓர் மிகச் சிறந்த ராஜதந்திர நடவடிக்கையாகக் கருதப்படுவதும் இன்றைய சர்வதேச அழுத்தத்தை தங்களுக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்தியமையால்தான்.

இத்தகைய சூழ்நிலையின் அடிப்படையில்தான் சிங்கள இனவாதம் காரணமாக தேசிய அடிப்படையில் முரண்பாட்டினைக்கொண்டிருக்கும் இரு சக்திகளான விடுதலைப் புலிகள் - ஸ்ரீ லங்கா அரசு பேச்சுவார்த்தையினை நோக்கவேண்டும்.

சர்வதேச அபிப்பிராயத்தை எமக்குச்சாதகமாக வென்றெடுத்தல் என்பதோடு இந்தியப்படைகளை வெளியேற்றுவதற்கான சூழலை உருவாக்கவும் இப்பேச்சுவார்த்தை அவசியமாக உணரப்பட்டது. தமிழ்

பேசும் மக்களின் உரிமைப் போராட்டத்தினை நசுக்க முயன்று, அதிற்
தோல்வி கண்டதன் பின்னர் ராணுவப் பயங்கரவாதம் மூலம் தமிழ்த்
தேசிய எழுச்சியினை நசுக்க முற்படும் இந்திய அரசின் படைகள் வெளியே
யேற்றப்படுவது தமிழ்பேசும் மக்களின் தரப்பில் அத்தியாவசியமாக
இருக்கும் அதேவேளை, சிங்கள மக்களின் இறைமையினைப் பாதுகாக்க
வும், இந்திய ஆக்கிரமிப்பு தொடர்பான அச்ச உணர்வு காரணமாக
வும் சிங்களமக்களும் இந்தியப் படைகள் வெளியேற்றப்படுவதை வலி
யுறுத்துகின்றார்கள்.

“இந்தியப்படைகளை வெளியேற்றுதல்” என்பதில் உள்ள அடிப்
படை ஒற்றுமை விடுதலைப்புலிகள் - ஸ்ரீலங்கா அரசு பேச்சுவார்த்தை
இடம்பெறுவதற்கான அத்திவாரத்தினை அமைத்துக்கொடுத்தது என
லாம். ஒரு பொது நோக்கத்திற்காக இரு முரண்பட்ட சக்திகள் பேச்சுக்
களில் ஈடுபடுவது வரலாற்றிற்கு ஒன்றும் புதியதல்ல.

யப்பானியர்கள் சீனாவை ஆக்கிரமித்தபோது, நிலப் பிரபுத்து
வத்தை தகர்த்தெறிந்து புதியதோர் சமூகத்தை அமைக்க புரட்சிகர
யுத்தத்தில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்த மாவோ-சே-துங்கும், நிலப்பிரபுத்
துவத்தை தாங்கி நின்ற அரசிற்கு தலைமைவகித்த ‘சியாங்கேஷே’ யுடன்
யப்பானியர்களிற்கு எதிராக தேசிய யுத்தத்தை நடத்த யுத்தத்
தவிர்ப்பு ஒப்பந்தத்திற்கு வந்த நிகழ்வும், விடுதலைப்புலிகள்-ஸ்ரீலங்கா
அரசு பேச்சுவார்த்தை நிகழ்வும் வரலாற்று ஒற்றுமைத் தன்மையினைக்
கொண்டுள்ளன, பிற்போக்கு அரசுடன் உடன்பாட்டிற்குப் போவதா
என மாவோ யுத்தத் தவிர்ப்பிற்கு மறுத்திருந்தால் மாவோவின் ஜன
நாயகப் புரட்சி வெற்றிப்பாதைக்குச் சென்றிருக்குமா என்பது சந்தே
கத்திற்குரியதே. சூழ்நிலைகளிற்கேற்ப பொருத்தமான, தேவையான
அரசியல் நகர்வுகளை தந்திரோபாய ரீதியில் மேற்கொள்ளல் போராட்
டத்தை வெற்றிகரமாக முன்னெடுக்க அவசியமானது என்பதனை சீன
உதாரணம் நிரூபிக்கின்றது.

எமது வரலாற்றினை முன்னோக்கி நகர்த்துவதற்கான சூழ்நிலையினை
உருவாக்கமுடியும் என்பதன் அடிப்படையிலேயே விடுதலைப் புலிகள்
சிங்கள அரசுடனான இப்பேச்சுக்களை ஓர் ராஜதந்திர நகர்வாக மேற்
கொள்கின்றனர். எனவே இப்பேச்சுவார்த்தைகள் தொடர்பாக இன
வாத அரசுடன் பேசலாமா என்ற ரீதியில் குழப்பமடைவது அர்த்த
மற்றது.

2. ஸ்ரீ லங்கா அரசு தமிழ்பேசும் மக்களிற் கு உரிமைகளை வழங்குமா ?

எமது கடந்தகால வரலாற்றின் அடிப்படையில் பலரிற்கும் இந்த சந்தேகம் எழுவது தவிர்க்கமுடியாததே. ஸ்ரீலங்கா அரசாங்கங்களின் கடந்தகால ஏமாற்று நடவடிக்கைகள் இப்பேச்சுவார்த்தைகளில் ஒரு பலத்தை விடுதலைப்புலிகளிற்குக் கொடுத்துள்ளது என்பதனை சற்று ஆழமாக நோக்கினால் புரிந்துகொள்ளமுடியும்.

சிறிலங்கா அரசின் வெறும் வாக்குறுதிகளை நிராகரிப்பதற்கு, சட்ட மாக்கப்படவேண்டிய விடயங்கள் சட்டமாக்கப்படுவது மட்டுமன்றி நடைமுறையில் நிறைவேற்றப்படுகின்றதா என்பதனை உறுதிசெய்யும் வரை விட்டுக்கொடுப்புகளை தவிர்த்துக்கொள்வதற்கும், சிறிலங்கா அரசுகளின் கடந்தகால ஏமாற்று வரலாற்றை ஆயுதமாக விடுதலைப் புலிகள் உபயோகிக்க முடியும். மேலும் பேச்சுவார்த்தைகளில் கலந்து கொள்வதற்காக எந்தவிதமான விட்டுக்கொடுப்புகளையும் விடுதலைப் புலிகள் செய்யவில்லை.

“தமிழ்பேசும் மக்களின் பிரச்சனைகளை சமதர்ம தமிழீழம் மூலமே தீர்க்கமுடியும். ஆனால் தமிழ்பேசும் மக்களின் அபிலாஷைகளை பூர்த்தி செய்யக்கூடிய மாற்றுத்தீர்வினை எவரும் முன்வைத்தால் அதனைப் பரிசீலிக்க தயாராக இருக்கின்றோம்” என இனப்பிரச்சனைக்கான பேச்சுவார்த்தைகள் தொடர்பாக தங்களின் நிலைப்பாட்டை விடுதலைப் புலிகள் ஏற்கனவே வெளிப்படுத்தியிருந்தனர். இந்த நிலைப்பாட்டின் அடிப்படையிலேயே சிறிலங்கா அரசு முன்வைக்கும் தீர்வுமுறை விடுதலைப் புலிகளினால் அணுகப்படும் என்று பலராலும் அனுமானிக்கப்படுகின்றது.

ஆனால் தமிழ்பேசும் மக்களின் அபிலாஷைகளை பூர்த்தி செய்யக்கூடிய ஒரு தீர்வுமுறைக்கு சிறிலங்கா அரசால் போகமுடியுமா எனும் சந்தேகமும் பலரால் எழுப்பப்படுகின்றது. மக்கள் விடுதலை முன்னணியினரின் (J V. P.) அரசியல் இராணுவ நடவடிக்கைகளை எதிர்த்தும், பெளத்த பிக்குகளின் அரசியல் செல்வாக்குகளை நிராகரித்தும் இனவாதிகளின் எதிர்ப்புக்குரலை மீறியும், சிறிலங்கா ஜனநாயகியினால் செயற்படமுடியுமா என்ற தர்க்கத்தின் அடிப்படையில் இச்சந்தேகம் எழும்பியுள்ளது.

இன்றைய ஜனாதிபதி பிரேமதாசாவுக்கு வரலாறு சில உண்மைகளை உணர்த்தியிருக்கும்.

1. தமிழ்பேசும் மக்களுக்கு உரிமைகளை வழங்காது அவர்களை இரண்டாந்தர பிரசைசனாக தொடர்ந்து வைத்திருக்க முனைந்தால் அது இந்தியாவின் பிராந்திய விஸ்தரிப்பு வாதத்தினை நியாயப்படுத்துவதற்கு இந்திய அரசுக்கு வாய்ப்பினை கொடுத்துவிடும் என்பது.
2. உலகின் நா லா வ து பெரிய இராணுவத்தினாலேயே அழிக்க முடியாத அளவுக்கு பலத்தினையும் உறுதியையும் கொண்ட விடுதலைப் புலிகளை இராணுவ ரீதியில் ஸ்ரீ லங்கா படையால் வெற்றி கொள்ள முடியாது என்பது.
3. இந்தியாவுடன் இணைந்து சிங்கள மக்கள் மீதான ஆக்கிரமிப்பினை தமிழர்கள் மேற்கொண்டுவிடுவார்கள் என்ற அச்சம் அர்த்தமற்றது என்பது.
4. பதவிகளையோ, அல்லது சலுகைகளையோ வழங்கி விடுதலைப் புலிகளை விலைபேச முடியாது என்பது

இந்த உண்மைகள் இலங்கையின் இனப்பிரச்சனைக்கு அர்த்தமுள்ள தீர்வு ஒன்றை முன்வைப்பதற்காக இலங்கை ஜனாதிபதியினை செயற்பட வைக்கலாம்' அவ்வாறு ஸ்ரீ லங்கா அரசால் உரிய தீர்வுமுறைக்கு போசமுடியாவிட்டால் தமிழீழமே தமிழ்பேசும் மக்களின் பிரச்சனைக்கான தீர்வு முறை என்ற விடுதலைப் புலிகளின் நிலைப்பாடு உறுதியாக நிரூபணமாகின்றது.

இது மட்டுமன்றி, மேடை அரசியலை நடத்தி, பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்தி பேச்சுவார்த்தைகளை அரசியல் இருப்பிற்கான விடயமாக கருதும் சக்திகளைப் போலன்று தமது பலத்தினையும் உறுதியினையும் உணர்த்தியபின்னர், இந்தியா வெளியேறும்வரை யுத்த நிறுத்தம் என்பதற்கே இடமில்லை என்று பிரகடனப்படுத்திய போர்க்குணம்சம் கொண்டவர்களாகவே விடுதலைப்புலிகள் இப்பேச்சுவார்த்தைகளில் கலந்துகொள்கின்றனர். உயிர்வாழ்வதற்கு கவசமாக பயன்படுத்துவதனை நோக்கமாக கொண்டோ அல்லது பலவீனத்தின் வெளிப்பாடாகவோ அவர்கள் இப்பேச்சுவார்த்தைகளில் கலந்துகொள்ளவில்லை.

எனவே, ஸ்ரீ லங்கா அரசு உரிமைகளை வழங்காதுவிடின் தமிழீழம் என்ற தேவையின் அவசியம் உறுதிப்படுத்தப்படுவதற்கு இப்பேச்சுவார்த்தைகள் பயன்படும் தமிழீழம் உருவாகுவதினை தனது நலன்சொருக்காக தடுத்துவரும் இந்தியாவின் படைகளை வெளியேற்றுவதற்கான சூழ்நிலைகளை உருவாக்கும் இப்பேச்சுவார்த்தைகளில் விடுதலைப்

புலிகள் கலந்துகொண்டமை எமது போராட்டத்தின் வெற்றிக்கு வழி
சமைப்பதாக அமையும் என உறுதியாக நம்புவோம்.

3. இந்தியாவை முற்றுமுழுதாக பகைக்கலாமா?

தற்போதைய இந்திய அரசினையே முழு இந்தியாவாக பார்க்கும்
தவறான பார்வை காரணமாகவே இக்கேள்வி எழுகின்றது, இந்திய
மக்கள் மனதில் இருந்து அந்நியப்பட்டுச்செல்லும் ஓர் அரசாகவே இன்
றைய இந்திய அரசு விளங்குகின்றது. இந்திய தேசத்தின் ஆட்சியா
ளர்களைத் தீர்மானிக்கும் இந்திய மக்களையும், மக்களின் குரலாக வெளி
வரும் பத்திரிகைகளையும், இந்திய எதிர்க்கட்சிகளையும் உள்ளடக்கிய
தாகவே நாம் இந்தியாவை நோக்கவேண்டும்

இந்திய மக்களையும், பத்திரிகையாளர்களையும், இந்திய தேசத்தை
யும் நேசசக்திகளாகவே விடுதலைப்புலிகள் கருதி வந்திருந்தனர். விடு
தலைப்புலிகள் தமிழ்நாட்டில் தங்கியிருந்தபோது மக்கள் விரோத நட
வடிக்கைகள் எதிலுமே ஈடுபடவில்லை. இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தம்
காரணமாக ஆயுதங்களை ஒப்படைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்ட
போது, “இந்திய மக்களை நேசிப்பதன் காரணமாக, இந்திய படைகளு
டன் மோத நாம் விரும்பவில்லை. இதனால் ஆயுதங்களை ஒப்படைக்க
தீர்மானிக்கின்றோம் என விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன்
1987 ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் நாலாம் திகதி சுதுமலையில் இடம்
பெற்ற கூட்டத்தில் தெரிவித்திருந்தார். இந்திய அரசின் தவறான
போக்கால் தம்மீது திணிக்கப்பட்ட யுத்தத்தினை எதிர்கொண்ட பின்
னரும் இந்திய மக்களை நேசிக்கின்றோம் என்பதனை விடுதலைப் புலிகள்
வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர். தாம் கைதுசெய்த 18 இந்திய இராணு
வத்தினரை விடுதலைசெய்தபோது, இந்திய மக்கள்மீது கொண்ட நல்
வெண்ணம் காரணமாக இந்திய ஜனநாயகம் இறந்துவிடாமல் இருப்
பதற்காக இருக்கும் இந்திய பத்திரிகையாளர்கள் முன்னிலையில் இந்திய
இராணுவத்தினரை விடுதலை செய்கின்றோம் என விடுதலைப் புலிகள்
குறிப்பிட்டு இருந்தனர். இது மட்டுமின்றி இந்திய எதிர்க்கட்சிகளுட
னும் இலங்கை இனப்பிரச்சனையில் இந்திய அரசின் தவறான அணுகு
முறை குறித்து பேச்சுக்கள் நடத்தியிருந்தனர். இவ்விடயங்களில்
இருந்து இந்திய தேசத்தை விடுதலைப்புலிகள் பகை நாடாக கருத
வில்லை என்பதனைப் புரிந்துகொள்ளமுடியும்.

தேச நலன்களை பேணுவதாகக் கூறிக்கொண்டு இந்திய அரசு
செய்த நடவடிக்கைகள் ஈழத்தமிழ் பேசும் மக்களின் நலன்களை புறக்
கணிக்கும் தன்மைகளைக் கொண்டிருப்பதோடு இந்திய தேசத்தின் நலன்
களையும் பாதிக்கக்கூடிய தாக்கங்களையும் ஏற்படுத்தி வருகின்றது என்ப
தனை இந்திய மக்கள் இன்று உணர்ந்து வருகின்றனர்.

அண்மையில் ஒரு இந்திய ஆங்கில சஞ்சிகை நடத்திய அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பின்படி 59.6 வீத இந்திய மக்கள் இந்தியப் படைகள் இலங்கையினைவிட்டு வெளியேற வேண்டும் என விரும்புகிறார்கள் எனத் தெரியவந்துள்ளது. இவ்வீதம் மேலும் அதிகரிப்பதற்கான வாய்ப்புக்கள் நிறையவே உள்ளன. பல இந்தியப் பத்திரிகைகள் இலங்கைப் பிரச்சனையில் இந்திய அரசின் போக்கை காரசாரமாக கண்டித்து வருகின்றனர். குர்திப்நாயர் போன்ற பிரபல இந்தியப் பத்திரிகையாளர்சனும் இந்தியப் படைகள் வெளியேறவேண்டும் என்ற கருத்தை முன்வைத்துள்ளனர். இலங்கையில் போரிட்டுக்கொண்டிருக்கும் இந்தியப்படை வீரர்களின் வீரத்திலந்த தோல்விமனப்பான்மையை வெளிப்படுத்தும் வாக்கு மூலங்களும் இந்திய பத்திரிகைகளில் இடம் பெற்று வருகின்றன.

இதுவரை காலமும் இந்தியா ஈடுபட்ட யுத்தங்களான இந்திய-பாகிஸ்தான் யுத்தங்களும், இந்திய-சீன யுத்தமும் இந்தியாவின் தேசிய யுத்தங்களாக, இந்திய தேசத்தை பாதுகாக்கும் யுத்தங்களாக இந்தியக் கலைஞர்கள் யுத்த முனைக்குச் சென்று இந்திய இராணுவத்தினருக்கு மனோபலத்தை அளிக்கக்கூடிய கலை நிகழ்ச்சிகளையும் நடத்தி இருந்தனர். ஆனால் விடுதலைப்புலிகள் - இந்திய யுத்தத்தினை ஓர் அர்த்தமற்ற யுத்தமாகவே பெரும்பான்மை இந்திய மக்கள் கருதுவதுடன் இந்திய அரசின் பொறுப்பற்ற நடவடிக்கைகளினால் ஏராளமான இந்திய இராணுவத்தினர் அநியாயமாக பலியாகிக்கொண்டு இருக்கின்றனர் என்று இந்திய அரசின்மீது குற்றம் சுமத்தியும் வருகின்றனர். இந்திய இராணுவத்தினர் மத்தியிலும் இந்த உணர்வு காணப்படுகின்றது. இந்திய இராணுவத்தினரால் கைதுசெய்யப்பட்ட சிறைவைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு ஈழத்து பத்திரிகையாளருடன் உரையாடும்போது இந்திய இராணுவ அதிகாரி பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தார் "இன்னொரு நாட்டிற்காக தேவையற்ற விதத்தில் உயிரிழந்து கொண்டிருக்கின்றோம். இந்நிலைக்கு ராஜீவ்காந்தி அரசே பொறுப்பேற்கவேண்டும். அடுத்த தேர்தலில் இராணுவத்தினரின் வாக்குகள் நிச்சயமாக ராஜீவ் காந்தியின் கட்சிக்கு கிடைக்கபோவதில்லை.

இந்திய அரசினைக் கண்டித்தும் இந்திய இராணுவத்தினரின் கொடூரங்களை வெளிப்படுத்தியும், இந்திய கலைஞர்கள் விடுதலைப்புலிகளுக்காக கலைப்படைப்புகளை உருவாக்கும் நிலையும் இன்று உருவாகியுள்ளது. பல இந்தியக் கட்சிகளும் இலங்கைப் பிரச்சனையில் இந்திய அரசின் அணுகு முறைகளைக் கண்டித்து வருவதுடன் இந்திய படைகள் இலங்கையினை விட்டு வெளியேற வேண்டு மென்பதனையும்

முன்வைத்துள்ளன. இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்தை ஆதரித்த இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் மாக்கிற் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் கூட இந்திய படைகள் வெளியேற வேண்டுமென்ற கருத்தை கூறியுள்ளன.

இந்தியப் படைகள் இலங்கையைவிட்டு வெளியேற வேண்டுமென்ற நிலைப்பாட்டிற்கு இந்தியாவிலேயே பெரும் ஆதரவு கிடைத்து வருகின்றது. இந்நிலையில் இந்திய அரசுடன் விடுதலைப் புலிகள் கொண்டுள்ள முரண்பாட்டை இந்திய தேசத்துடனான முரண்பாடாகவோ இந்திய மக்கள் சக்தியுடனான முரண்பாடாகவோ கருதிக்கொள்வது அர்த்தமற்றது.

4. இந்தியப் படைகள் வெளியேறிய பின் ஸ்ரீலங்காப் படைகள் இனப்படு கொலைகளைச் செய்தால் என்ன செய்வது?

இந்தியப் படைகள் வெளியேறுமானால் ஸ்ரீலங்காப் படைகள் தமிழர்களை அழித்தொழித்துவிடும் என்று இந்திய அரசு மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்கள் பெரும் பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டு வருகின்றன. தனது குகைக்குள் மிருகங்களை அடைத்து வைத்திருந்து, தனது தேவைக் கேற்ப அவற்றை கொன்று தின்னும் சிங்கம் ஒன்று. குகைக்கு வெளியே நீங்கள் சென்றாலோ அல்லது எனது காவலை விலக்கிக் கொண்டாலோ வேட்டைக்காரர்கள் உங்களைக் கொன்றுவிடுவார்கள் என மிருகங்களைப் பார்த்து சொன்னால் அது எவ்வளவு அபத்தமாக இருக்குமோ அதனை விட இந்தியாவின் இந்த போலிக் கவலை அபத்தமானதாக அமைகின்றது.

நாம் இப்படிக் குறிப்பிடுவது ஸ்ரீலங்காப் படைகளின் இனப்படு கொலைகள் புரியும் தன்மைகளை நிராகரிப்பதற்கல்ல. ஆனால் கடந்த காலங்களில் ஸ்ரீலங்காப் படைகள் செய்த இன அழிப்பினையே மிஞ்சக் கூடிய வகையில் இனப் படுகொலை செய்து வருவதுடன் தமிழ்க் கைக் கூலிகளை வளர்த்து அதன் மூலமும் இன அழிப்பில் ஈடுபட்டுவரும் இந்தியாவுக்கு ஸ்ரீலங்காப் படைகளின் இனப்படு கொலைகளைப்பற்றிக் கதைக்க எவ்வித அருகதையுமில்லை என்பதனைச் சுட்டிக்காட்டவே இதனைக் குறிப்பிடுகிறோம். இந்தியா வெளியேறிய பின் ஸ்ரீலங்காப் படைகள் இன அழிப்பில் ஈடுபடலாம் என்ற அச்சத்திற்கும் எமது கடந்த கால அனுபவங்களே காரணமாக அமைகின்றன. இன்றைய நிலையில் இந்தியப் படைகளின் இன அழிப்பினையும், எமது தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை நசுக்கும் செயற்பாட்டையும் தடுத்தது

நிறுத்த இந்தியப் படைகளை அரங்கில் இருந்து அகற்றுவதைத் தவிர வேறுவழியில்லை.

இந்தியா வெளியேறிய பின்னர், தமிழீழப் பிரதேசங்களில் ஸ்ரீலங்காப் படைகள் இன அழிப்பில் ஈடுபட முனையுமானால் அதனை எக்காரணம் கொண்டும் விடுதலைப் புலிகள் அனுமதிக்கப் போவதில்லை. ஒரு லட்சம் இந்தியப் படைகளையே எதிர்த்து யுத்தம் நடத்தி, போர் முனையில் உரம்பெற்று இருக்கும் விடுதலைப் புலிகளால் ஸ்ரீலங்காப் படைகளை நிச்சயமாக எதிர்கொள்ள முடியும். மீண்டும் இன அழிப்பில் ஸ்ரீலங்காப் படைகள் ஈடுபடுமானால் அது தமிழீழப் பாதையில் நாம் வீறுகொண்டு முன்னேற வழிசமைக்கும்.

கடந்த காலங்களில் ஸ்ரீலங்கா இராணுவம் தமிழ்பேசும் மக்களுக்கெதிரான இனப் படுகொலைகளைச் செய்தபோது இருந்த நிலைமைகளை விட இன்றைய நிலைமைகளில் மாற்றங்கள் உள்ளன. இனப்பிரச்சினைக்கு இராணுவத்தீர்வு முறை சாத்தியமற்றது என்பதனை அனைவரும் நன்கு புரிந்துகொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு இராணுவ ஆணுகு முறை இன்று தோல்லிகளைச் சந்தித்துள்ளது. இராணுவ அடக்கு முறைகளை ஸ்ரீலங்கா அரசு மேற்கொள்ளுமானால் சர்வதேச ரீதியில் அந்நியப்பட்டு போகவேண்டிய நிலைமைகளும் உருவாகும்.

மேலும், இன்று தென்னிலங்கையில் ஆயுதப் போராட்டம் தீவிரமாக வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது. இந்த ஆயுதப் போராட்டத்தை எதிர்கொள்ள பெரும் எண்ணிக்கையான ஸ்ரீலங்காத்துருப்பினர் தென்னிலங்கையில் குவிக்கப்பட்டுள்ளனர். இத்தகைய சூழ்நிலையில் 'இராணுவத் தீர்வு முறையின் அடிப்படையில் இன அழிப்பில் ஈடுபட முயன்றாலும், அதனை முன்னிப்போல தீவிரமாகச் செய்வதற்குரிய போதியளவு இராணுவ பலம் ஸ்ரீலங்கா அரசிடம் இல்லை. ஏறத்தாள மொத்தம் 60,000 துருப்புக்களைக் கொண்ட ஸ்ரீலங்கா அரசால் நாட்டின் முழுப்பகுதியிலும் (தென்னிலங்கையில் மக்கள் விடுதலை முன்னணி; வடக்கு - கிழக்குப் பகுதியில் விடுதலைப் புலிகள்) நடைபெறும் போராட்டத்தை எதிர்கொள்வது கடினமானதே. அவ்வாறு இராணுவத்தை ஈடுபடவைத்தாலும் வடக்கு - கிழக்குப் பகுதிகளில் இராணுவ நடவடிக்கைகளில் முன்னேற்றப்போன்று தீவிரமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கான சாத்தியங்கள் குறைவாகவே உள்ளன. எது எவ்வாறு இருந்த போதிலும் ஸ்ரீலங்காப் படைகள் இன அழிப்பினை மேற்கொள்ள முனையுமானால், அதனை எதிர்த்து தற்காப்பு யுத்தத்தினை நடத்தக்கூடிய ஒரு போராட்டச் சக்தியாகவே விடுதலைப் புலிகள் உள்ளனர்.

முதலையின் வாயினுள் அகப்பட்டிருக்கும் ஒருவன் தான் முதலையின் பிடியில் இருந்து விடுபட்டு வெளியேறினால், ஆற்றங்கரையின் காடுகளிலுள்ள மிருகங்கள் சிலவேளைகளில் தாக்கலாம் என்பதற்காக முதலையின் பிடியில் இருந்து விடுபடுவது குறித்து தயங்குவது எவ்வளவுதாரம் அர்த்தமற்றதோ அதைப்போலத்தான் இந்திய ஒடுக்கு முறைகளில் இருந்து விடுபடுவதற்கு, ஸ்ரீலங்கா படைகளின் ஒடுக்கு முறை குறித்து அஞ்சுவதும் அமைகின்றது.

தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் இருந்து இந்தியப்படைகள் வெளியேறினால் எமது தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்துக்கான தடைக்கல் அகற்றப்படும். இந்தியப்படைகள் வெளியேறியபின் தமிழ்பேசும் மக்களின் அபிலாசைகளை நிறைவேற்றாமல் மீண்டும் இன அழிப்பு நடவடிக்கைகளை ஸ்ரீலங்கா அரசு மேற்கொள்ளுமானால் தமிழீழம் தவிர்ந்த வேறு எந்தத் தீர்வுமுறை மூலமும் தமிழ்பேசும் மக்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கமுடியாது என்ற விடுதலைப் புலிகளின் நிலைபாட்டின் நியாயத் தன்மை சர்வதேச அரங்கில் உணர்த்தப்படும்.

தமிழீழ இலட்சியத்திற்காக ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட போராளிகளைக் களப்பலி கொடுத்த விடுதலைப்புலிகள், பெரும் ஆட்சி அதிகாரங்களுக்காக மக்களையும், உரிமைகளையும் விலைபேச மாட்டார்கள். இதனை அவர்களின் கடந்த கால வரலாறு காட்டி நிற்கின்றது. பதவிகளை அடைவதனையோ அல்லது சலுகைகளைப் பெறுவதனையோ நோக்கமாக விடுதலைப் புலிகள் கொண்டிருந்தால் இந்திய அரசினையும் ஆளும் வர்க்கத்தினையும் எஜமானர்களாக ஏற்று இலகுவாக ஆட்சிபீடம் ஏறியிருக்க முடியும். எத்தனையோ சோதனைகளையும் வேதனைகளையும் தாங்கி ஒரு வட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட இந்தியப் படைகளை எதிர்த்து யுத்தம் நடத்தவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்காது. மக்களின் உரிமை விடயத்தில் எந்தவித விட்டுக்கொடுப்புகளுக்கும் இடம் இல்லை என்பதில் விடுதலைப் புலிகள் உறுதியாக இருக்கின்றார்கள்.

எனவே, இன்றைய விடுதலைப் புலிகள் - ஸ்ரீலங்கா அரசு பேச்சு வார்த்தை குறித்து சந்தேகமும் குழப்பமும் அடையாது எமது போராட்டத்தினை அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்த்தி வரலாற்றை முன்னேற்றுவதற்கு தேவையான பொருத்தமான ஒரு இராஜதந்திர நகர்வாக இப்பேச்சுவார்த்தையினை நோக்குவோம்.

Handwritten text in the top left corner, possibly a name or date.

Handwritten text on a yellow sticky note in the upper middle section.

Handwritten text on a yellow sticky note in the middle right section.

Handwritten text on a yellow sticky note in the bottom left section.

- ❖ இனவாத அரசான ஸ்ரீ லங்கா அரசுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தலாமா ?
- ❖ ஸ்ரீ லங்கா அரசு தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு உரிமைகளை வழங்குமா ?
- ❖ இந்தியாவை முழுமையாகப் பகைக்கலாமா ?
- ❖ இந்தியா வெளியேறிய பின் ஸ்ரீ லங்கா ராணுவம் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு எதிராக இனப்படுகொலைகளை மேற்கொள்ளுமானால் என்ன செய்வது ?

இத்தகைய வினாக்கள் வரலாற்றுப் படிப்பினை காரணமாக எழுவது இயல்பானதே. இன்றைய காலகட்டத்தில் இவற்றிற்கான விளக்கங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் மிக அவசியமானது. இச்சிறு கைநூலில் இவற்றிற்கான விளக்கங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

நன்றி : கதந்திர தாகம்